

POSTANOWIENIE

Dnia 20 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Iwulski (przewodniczący)

SSN Zbigniew Korzeniowski

SSN Małgorzata Wrębiakowska-Marzec (sprawozdawca)

w sprawie z protestu R. S.
przeciwko ważności referendum,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 20 października 2015 r.,

postanawia:

pozostawia protest bez dalszego biegu.

UZASADNIENIE

W dniu 7 września 2015 r. R. S. złożył w Sądzie Okręgowym w Łodzi protest przeciwko ważności referendum ogólnokrajowego przeprowadzonego w dniu 6 września 2015 r. Wyraził w nim przekonanie, iż „Państwowa Komisja Wyborcza zmusiła wszystkich uczestniczących w wyborach do współuczestnictwa w przestępstwie” i wniósł o „unieważnienie wszelakich wyników wyborczych jakich się dopuszczono na terenie miasta Ł.” z uwagi na „bezprawność zapisu uchwały PKW z 22 czerwca 2015 r.”.

Postanowieniem z dnia 8 września 2015 r. Sąd Okręgowy stwierdził swoją niewłaściwość rzeczową i przekazał protest Sądowi Najwyższemu. Protest został nadany przez Sąd Okręgowy w placówce pocztowej operatora niebędącego P. S.A. i wpłynął do Sądu Najwyższego w dniu 11 września 2015 r.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zgodnie z art. 34 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o referendum ogólnokrajowym (jednolity tekst: Dz.U. z 2015 r., poz. 318), protest przeciwko ważności referendum wnosi się do Sądu Najwyższego na piśmie w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia wyniku referendum przez Państwową Komisję Wyborczą w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej (ust. 1); do warunków i trybu wnoszenia protestu oraz sposobu jego rozpatrywania i trybu podejmowania uchwały w tej sprawie przez Sąd Najwyższy stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. - Kodeks wyborczy (ust. 2). Przepis art. 241 § 1 zdanie drugie ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. - Kodeks wyborczy (Dz.U. Nr 21, poz. 112 ze zm.) stanowi, że nadanie w terminie protestu w polskiej placówce operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe jest równoznaczne z wniesieniem go do Sądu Najwyższego. Status operatora wyznaczonego w rozumieniu Prawa pocztowego posiada jedynie P. S.A. (art. 3 pkt 13 w związku z art. 178 ust. 1; por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2015 r., II UZ 10/15, niepublikowane). Nadanie protestu w placówce pocztowej operatora nieposiadającego statusu operatora wyznaczonego w rozumieniu Prawa pocztowego nie jest zatem równoznaczne z wniesieniem go do Sądu Najwyższego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 czerwca 2015 r., III SW 41/15, dotychczas niepublikowane). W takiej sytuacji za dzień wniesienia protestu do Sądu Najwyższego należy uznać datę jego wpływu do tego Sądu. Wyniki referendum przeprowadzonego w dniu 6 września 2015 r. zostały ogłoszone przez Państwową Komisję Wyborczą w Dzienniku Ustaw z dnia 11 września 2015 r. (poz. 1375). Protest przeciwko ważności referendum można było zatem wnieść poczynawszy od tej daty do dnia 18 września 2015 r. (art. 111 k.c. w związku z art. 165 § 1 i art. 13 ust. 2 k.p.c. oraz art. 242 § 1 Kodeksu wyborczego i art. 34 ust. 2 ustawy o referendum ogólnokrajowym; por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 czerwca 2015 r., III SW 65/15, LEX nr 1723781). Oznacza to, że protest został wniesiony w terminie określonym w art. 34 ust. 1 ustawy o referendum ogólnokrajowym.

W myśl art. 33 ust. 1 ustawy o referendum ogólnokrajowym, przeciwko ważności referendum może być wniesiony protest ze względu na zarzut dopuszczenia się przestępstwa przeciwko referendum lub naruszenia przepisów tej ustawy dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyniku referendum. Stosownie do art. 241 § 3 Kodeksu wyborczego w związku z art. 34 ust. 2 ustawy o referendum ogólnokrajowym, wnoszący protest powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty. Protest wymagań tych nie spełnia. Formułując zarzut popełnienia przestępstwa przez Państwową Komisję Wyborczą, składający protest nie tylko, że nie przedstawia dowodów, na których zarzut ten opiera, ale nawet nie precyzuje, na czym przestępstwo przeciwko referendum miałoby polegać. Ogólne odwołanie się do „zapisu uchwały PKW z 22 czerwca 2015 r.” nie spełnia wymagania określonego w art. 241 § 3 Kodeksu wyborczego. Nie wiadomo bowiem nawet, o jaki zapis i zawarty w której z uchwał pochodzących z tej daty skarżący ma na myśli - czy uchwałę w sprawie wzorów karty do głosowania oraz nakładek na kartę do głosowania sporządzoną w alfabecie Braille’a w referendum ogólnokrajowym zarządzonym na dzień 6 września 2015 r. (M.P. z 2015 r., poz. 572), czy też uchwałę w sprawie wytycznych dotyczących druku kart do głosowania oraz wytycznych dla komisarzy wyborczych dotyczących dostarczenia kart do głosowania wraz z nakładkami na karty do głosowania sporządzonymi w alfabecie Braille’a obwodowym komisjom do spraw referendum utworzonym w kraju w referendum ogólnokrajowym zarządzonym na dzień 6 września 2015 r. (M.P. z 2015 r., poz. 573). Należy tylko zauważyć, że podstawę wskazanych uchwał stanowił art. 20 ust. 6 ustawy o referendum ogólnokrajowym, zgodnie z którym wzór karty do głosowania, zasady drukowania kart i tryb przekazywania ich komisjom obwodowym oraz wzory nakładek na karty do głosowania sporządzone w alfabecie Braille’a ustala, w drodze uchwały, Państwowa Komisja Wyborcza.

Ponieważ wniesiony protest nie spełnia warunków określonych w art. 241 Kodeksu wyborczego, przeto podlega pozostawieniu bez dalszego biegu na podstawie art. 241 § 3 tego Kodeksu w związku z art. 34 ust. 2 ustawy o referendum ogólnokrajowym.

